ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΗΛΕΙΑΣ

ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

[ΓΑΜΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ/ΛΟΙΠΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΩΝ

ΔΙΑΦΟΡΩΝ, ΓΟΝΙΚΗ ΜΕΡΙΜΝΑ, ΔΙΑΤΡΟΦΗ, ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΣΤΕΓΗ]

Αριθμός Απόφασης

330 /2022

[αριθμός έκθεσης κατάθεσης δικογράφου αγωγήςΜει 47 /2021]

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΗΛΕΙΑΣ

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Βασιλική Ρέππα,Πρωτοδίκη, την οποία όρισε ο Προϊστάμενος του παρόντος Πρωτοδικείου, Πρόεδρος Πρωτοδικών, και από τη Γραμματέα Μαρία Σπυροπούλου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του, στις 13 Απριλίου 2022, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ :

Της ενάγουσας : ..... του ..... και της ..... ατομικά και ως ασκούσας την επιμέλεια : α. του ανήλικου θήλεος τέκνου της, ..., γεννηθείσας στις .....2009, β. του ανήλικου άρρενος τέκνου της, ... γεννηθέντος στις .....2011, και γ. του ανήλικου άρρενος τέκνου της, ..., γεννηθέντος στις .....2016, κατοίκου Πύργου Ηλείας, οδός .....αρ....., ΑΦΜ ....., η οποία παραστάθηκε στο ακροατήριο μετά του πληρεξούσιου Δικηγόρου της Παναγιώτη Χριστόπουλου [Δικηγορικός Σύλλογος Ηλείας, ΑΜ 000123, γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων Δ.Σ.Ηλείας με αριθμό Η044208/13.4.2022] και κατέθεσε προτάσεις.

Του εναγομένου :..... του ..... και της ..... κατοίκου Πύργου Ηλείας, οδός ..... αρ..... ο οποίος δεν παραστάθηκε ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο Δικηγόρο.

Η ενάγουσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 04.4.2021 αγωγή, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου, με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου Μει 47/14.4.2021,και προσδιορίστηκε να συζητηθεί στη δικάσιμο της 24ης Νοεμβρίου 2021, ότε αναβλήθηκε στη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε εκ νέου στο οικείο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης,ότε εκφωνήθηκε κατά τη σειρά εγγραφής της στο οικείο πινάκιο, ο πληρεξούσιος Δικηγόρος της ενάγουσας ανέπτυξε τους ισχυρισμούς της και ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις που κατέθεσε.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από την υπ'αριθμ.4434/15.4.2019 έκθεση επίδοσης της Δικαστικής Επιμελήτριας του Εφετείου Πατρών, με έδρα το Πρωτοδικείο Ηλείας, ..., που παραδεκτά προσκομίζει και επικαλείται η ενάγουσα, προκύπτει ότι ακριβές αντίγραφο της κρινόμενης αγωγής, με έκθεση κατάθεσης δικογράφου, πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για την αρχικώς ορισθείσα δικάσιμο της 24ης Νοεμβρίου 2021, ότε η συζήτηση της υπόθεσης αναβλήθηκε στη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και γράφηκε στο οικείο πινάκιο, επιδόθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα στον εναγόμενο [ΚΠολΔ 122 παρ.1, 123, 124, 125, 126 παρ.1γ, 127, 591 παρ.1 α]. Ο τελευταίος , όμως, δεν παραστάθηκε στη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας [13.4.2022], ότε η υπόθεση εκφωνήθηκε κατά τη σειρά εγγραφής της στο οικείο πινάκιο, και, συνεπώς, εφόσον η εγγραφή της υπόθεσης στο οικείο πινάκιο από τον Γραμματέα της έδρας, μετά την αναβολή της υπόθεσης, ισχύει ως κλήτευση των διαδίκων [ΚΠολΔ 226 παρ.4], πρέπει αυτός να δικαστεί ερήμην. Το Δικαστήριο, ωστόσο, πρέπει να προχωρήσει στη συζήτηση της υπόθεσης σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες [ΚΠολΔ 595].

[α] Η διεθνής δικαιοδοσία για την εκδίκαση των γαμικών διαφορών του άρθρου 592 παρ.1 ΚΠολΔ καταρχήν οριοθετείται από τη γενική διάταξη του άρθρου 3 παρ.1 ΚΠολΔ, εφόσον υπάρχει τοπική αρμοδιότητα ελληνικού δικαστηρίου. Έτσι τα ελληνικά πολιτικά δικαστήρια έχουν διεθνή δικαιοδοσία για την εκδίκαση αγωγών διαζυγίου, όταν ο εναγόμενος, ημεδαπός ή αλλοδαπός, έχει κατοικία ή διαμονή στην Ελλάδα (ΚΠολΔ 2,22,23) ή όταν και οι δύο σύζυγοι, ημεδαποί ή αλλοδαποί, έχουν κοινή διαμονή στην Ελλάδα (ΚΠολΔ 3,39). Εξαίρεση από τη γενική αρχή του άρθρου 3 παρ.1 εισάγει το άρθρο 601 παρ.1 ΚΠολΔ, το οποίο θεσπίζει την ελληνική ιθαγένεια τουλάχιστον ενός από τους συζύγους ως μια επιπλέον βάση της διεθνούς δικαιοδοσίας.

Με τον Κανονισμό (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 2003 « περί της διεθνούς δικαιοδοσίας, αναγνώρισης και εκτέλεσης αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας», με χρόνο έναρξης ισχύος από 01ης.3.2005, ο οποίος κατήργησε τον Κανονισμό 1347/2000, επέρχεται μεταξύ των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που συνέπραξαν στην αποδοχή του, υποκατάσταση του εσωτερικού δικαίου από τις διατάξεις του. Το άρθρο 3 παρ.1α του Κανονισμού προβλέπει ότι διεθνή δικαιοδοσία σε θέματα διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού, έχουν τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου

βρίσκεται η συνήθης διαμονή των συζύγων ή, σε περίπτωση κοινής αιτήσεως, η συνήθης διαμονή του ενός των συζύγων [άρθρο 3 παρ.1[α] περ.1 και 4). Επομένως η συνήθης διαμονή ανάγεται σε κεντρική έννοια για τη θεμελίωση της διεθνούς δικαιοδοσίας των γαμικών διαφορών. Η ιθαγένεια ενός μόνο εκ των συζύγων, μολονότι συνίσταται στα περισσότερα εθνικά δίκαια, όπως στο ελληνικό (ΚΠολΔ 601), αποκλείστηκε από τις κύριες δικαιοδοτικές βάσεις ως υπέρμετρη, έτσι ώστε η ελληνική ιθαγένεια ενός εκ των συζύγων δεν είναι πλέον επαρκές κριτήριο για τη θεμελίωση της διεθνούς δικαιοδοσίας των ημεδαπών δικαστηρίων ως προς τον άλλο σύζυγο, που συμβαίνει να είναι αλλοδαπός και να έχει τη συνήθη διαμονή του σε άλλο κράτος μέλος. Ειδικότερα τα ελληνικά δικαστήρια έχουν πάντα δικαιοδοσία, όταν και οι δύο σύζυγοι είναι αλλοδαποί και έχουν τη συνήθη διαμονή τους στην Ελλάδα, ακόμη και όταν η δικαιοδοσία αυτή δεν αναγνωρίζεται από τα δίκαια του ενός ή και των δύο τους [Κ.Παντελίδου, Το Διαζύγιο και οι Συνέπειές του, ενημέρωση με τους Ν.4800/2021 και Ν.4842/2021, έκδοση 2021, σελ. 63-68, όπου περαιτέρω παραπομπές σε θεωρία και νομολογία].

[β]Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 16 και 14 ΑΚ σαφώς προκύπτει ότι το διαζύγιο και ο δικαστικός χωρισμός διέπεται κατά σειρά: α) από το δίκαιο της κοινής ιθαγένειας των συζύγων, β) από το δίκαιο της τελευταίας κοινής συνήθους διαμονής τους και γ) από το δίκαιο με το οποίο οι σύζυγοι συνδέονται στενότερα, και ότι κρίσιμο χρονικό σημείο για τη διαπίστωση της συνδρομής και των τριών αυτών συνδετικών στοιχείων, με τη σειρά που καθορίζει η διάταξη του άρθρου 14, είναι, σύμφωνα με το άρθρο 16 του ίδιου Κώδικα, ο χρόνος έναρξης της διαδικασίας του διαζυγίου, ο οποίος συμπίπτει με τον χρόνο άσκησης της σχετικής αγωγής. Επομένως, για τις ουσιαστικές προϋποθέσεις λύσεις του γάμου θα εξετασθεί, πρώτο κατά σειρά, αν κατά τον χρόνο άσκησης της σχετικής αγωγής και κατά την πρώτη συζήτηση αυτής, οι διάδικοι είχαν κατά τη διάρκεια του γάμου τους κοινή ιθαγένεια, οπότε και εφαρμοστέο τυγχάνει το δίκαιο αυτό, ήτοι το δίκαιο της κοινής τους ιθαγένειας. Εξάλλου, η λύση του γάμου ρυθμίζεται στην Αλβανία από τα άρθρα 125-144 του Κώδικα Οικογένειας της 8-5-2003 (νόμος υπ'αριθμ.9062), ο οποίος τέθηκε σε ισχύ την 21.12.2003, αντικαθιστώντας τον κώδικα οικογενειακού δικαίου της Λαϊκής Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Αλβανίας της 29 Ιουνίου 1982. Ο ισχύον κώδικας οικογενειακού δικαίου, στα άρθρα 129-131, προβλέπει, μεταξύ άλλων λόγων, και τη δυνατότητα εκδόσεως διαζυγίου λόγω τριετούς διαστάσεως των συζύγων. Ειδικότερα, στα άρθρα αυτά ορίζονται τα ακόλουθα: άρθρο 129 υπό τον τίτλο διαζύγιο λόγω διακοπής της συζυγικής συμβιώσεως: Ο σύζυγος μπορεί να ζητήσει τη λύση του γάμου εξαιτίας διακοπής της συζυγικής συμβιώσεως, όταν

αποδεικνύεται ότι οι σύζυγοι ζούσαν χωριστά για διάστημα τουλάχιστον τριών ετών. Αν συντρέχει τέτοια περίπτωση, ο σύζυγος, που ζητεί τη λύση του γάμου δυνάμει της πρώτης παραγράφου αυτού του άρθρου, οφείλει να εκθέσει στην αγωγή του κατά ποιο τρόπο και σε ποια έκταση θα εκπληρώνει τις υποχρεώσεις του έναντι των τέκνων και του άλλου συζύγου. Άρθρο 130: Το δικαστήριο μπορεί να απορρίψει την αγωγή λόγω διακοπής της συζυγικής συμβιώσεως, αν ο άλλος σύζυγος αποδείξει ότι η λύση του γάμου θα επιφέρει ιδιαιτέρως σκληρές ηθικές και πρακτικές επιπτώσεις στα τέκνα ή στον άλλο σύζυγο. Η αγωγή μπορεί να κατατεθεί εκ νέου βασιζόμενη στους ίδιους λόγους, αν έχουν προκύψει νέες περιστάσεις. Άρθρο 131: Επίκληση της διακοπής της συζυγικής συμβιώσεως ως λόγο διαζυγίου μπορεί να κάνει μόνον ο σύζυγος που έχει καταθέσει την αγωγή διαζυγίου. Ο εναγόμενος σύζυγος έχει δικαίωμα να καταθέσει ανταγωγή. Σε αυτή την περίπτωση μπορεί το δικαστήριο να απορρίψει την αγωγή και να κάνει δεκτή την ανταγωγή διαζυγίου (ΠΠΑθ 719/2009, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΔΣΑ «ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ»).

Σύμφωνα με το αλβανικό δίκαιο, που λαμβάνεται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο, κατά τις διατάξεις τωνάρθρων 337 και 591 παρ. 1 ΚΠολΔ (ΑΠ 1007/1982,NoB 1983.1006), τόσο ο γάμος, όσο και το διαζύγιο ρυθμίζονται από τον Οικογενειακό Κώδικα της 08ης.5.2003, που προβλέπει ότι: 1) ο γάμος λήγει με το θάνατο ενός από τους συζύγους, με την κήρυξη του ενός συζύγου σε αφάνεια ή με τη λύση του γάμου (άρθρο 123), 2) είτε ο ένας είτε ο άλλος σύζυγος μπορούν να ζητήσουν τη λύση του γάμου τους, όταν έχουν ζήσει χωριστά για μία περίοδο τριών ετών (άρθρο 129 παρ.1), 3) η διάσταση μπορεί να προβληθεί σαν βάση για τη λύση του γάμου μόνο από τον σύζυγο, που υπέβαλε την αίτηση για τη λύση (άρθρο 131 παρ.1), 4) κάθε σύζυγος μπορεί να ζητήσει τη λύση του γάμου όταν, λόγω συνεχών καβγάδων, κακομεταχείρισης, σοβαρών προσβολών, μοιχείας, ανίατης πνευματικής ασθένειας, μακρόχρονης ποινικής τιμωρίας του άλλου συζύγου ή λόγω, εξαιτίας οποιασδήποτε άλλης αιτίας, επαναλαμβανόμενων παραβιάσεων των συζυγικών καθηκόντων, η κοινή ζωή γίνεται αδύνατη και ο γάμος έχει χάσει τον σκοπό του για τον έναν ή και για τους δύο συζύγους (άρθρο 132) και 5) το Δικαστήριο μπορεί να προσδιορίσει υπαιτιότητα στη λύση του γάμου, μόνο όταν ζητηθεί από τον έναν ή και τους δύο συζύγους (άρθρο 133).

[γ] Ο Ν. 4800/2021, με έναρξη ισχύος από τις 16.9.2021, επέφερε σημαντικές αλλαγές στην άσκηση της γονικής μέριμνας κατά τη διάσταση ή το διαζύγιο. Σύμφωνα με το άρθρο 1 του Ν.4800/2021 ο παρών νόμος αποσκοπεί στην εξυπηρέτηση του βέλτιστου συμφέροντος του τέκνου δια της ενεργούς παρουσίας και των δύο γονέων κατά την ανατροφή του και την εκπλήρωση της ευθύνης τους

έναντι αυτού. Οι διατάξεις του ερμηνεύονται και εφαρμόζονται σύμφωνα με τις διεθνείς συμβάσεις, ιδίως με τη Διεθνή Σύμβαση για τα δικαιώματα του παιδιού, που κυρώθηκε με το Ν.2101/1992, και τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών, που κυρώθηκε με το Ν.4531/2018. Για πρώτη φορά καθιερώνεται ως νόμιμο σύστημα η κοινή γονική μέριμνα στις περιπτώσεις διαζυγίου ή ακύρωσης του γάμου ή λύσης ή ακύρωσης του συμφώνου συμβίωσης ή διακοπής της συμβίωσης των συζύγων ή των μερών του συμφώνου συμβίωσης. Αναβαθμίζεται έτσι η από κοινού άσκηση της γονικής μέριμνας μετά το χωρισμό, από απλή δυνατότητα του δικαστηρίου, που έβρισκε ελάχιστη πρακτική εφαρμογή λόγω της εξάρτησής της από τη συμφωνία των γονέων, σε νομικό κανόνα, ο οποίος έχει καταρχήν το προβάδισμα έναντι οιασδήποτε άλλης σχετικής διευθέτησης, χωρίς όμως να καθίσταται υποχρεωτική επιλογή [Ι.Βαλμαντώνης, Συνεπιμέλεια και βέλτιστο συμφέρον του τέκνου υπό το φως του Ν.4800/2021, έκδοση 2022, σελ. 8-9, 41, όπου περαιτέρω παραπομπές σε θεωρία και νομολογία]. Ειδικότερα, κατά το νέο άρθρο 1513 ΑΚ « Στις περιπτώσεις διαζυγίου ή ακύρωσης του γάμου ή λύσης ή ακύρωσης του συμφώνου συμβίωσης ή διακοπής της συμβίωσης των συζύγων ή των μερών του συμφώνου συμβίωσης και εφόσον ζουν και οι δύο γονείς, εξακολουθούν να ασκούν από κοινού και εξίσου τη γονική μέριμνα. Ο γονέας με τον οποίο διαμένει το τέκνο επιχειρεί τις πράξεις που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 1516 ΑΚ, κατόπιν προηγούμενης ενημέρωσης του άλλου γονέα». Σύμφωνα με την τρίτη παράγραφο του νέου άρθρου 1514 ΑΚ «Το Δικαστήριο μπορεί ανάλογα με την περίπτωση : α) να κατανείμει την άσκηση της γονικής μέριμνας μεταξύ των γονέων, να εξειδικεύσει τον τρόπο άσκησής της στα κατ'ιδίαν θέματα ή να αναθέσει την άσκηση της γονικής μέριμνας στον ένα γονέα ή σε τρίτον, β) να διατάξει πραγματογνωμοσύνη ή τη λήψη οποιουδήποτε άλλου πρόσφορου μέτρου, γ) να διατάξει διαμεσολάβηση ή την επανάληψη διακοπείσας διαμεσολάβησης, ορίζοντας συγχρόνως τον διαμεσολαβητή. Για τη λήψη της απόφασής του το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη τους έως τότε δεσμούς του τέκνου με τους γονείς και τους αδελφούς του, καθώς και τις τυχόν συμφωνίες που έκαναν οι γονείς του τέκνου για την άσκηση της γονικής μέριμνας». Με το Ν.4800/2021 ο κανόνας δεν είναι η δικαστική ρύθμιση της επιμέλειας αλλά ότι οι γονείς εξακολουθούν να ασκούν μαζί την επιμέλεια. Με τη νέα ρύθμιση της ΑΚ 1513 η από κοινού άσκηση της γονικής μέριμνας συνεχίζεται και μετά την διάσταση ή το διαζύγιο. Ο όρος «εξίσου» δεν σημαίνει ισόχρονη επιμέλεια, συνιστά ποιοτικό και όχι ποσοτικό προσδιορισμό [Κ. Παντελίδου, Το Διαζύγιο και οι Συνέπειές του, Ενημέρωση με τους Ν.4800/2021 και Ν.2842/2021, εκδ.2022, σελ.

371 επ. όπου περαιτέρω παραπομπές σε θεωρία και νομολογία]. Κατά παρέκκλιση της κοινής άσκησης μπορεί να ορισθεί διαφορετικά η άσκηση της γονικής μέριμνας, με συμφωνία των γονέων, με έγγραφο βέβαιης χρονολογίας, η οποία ισχύει για τουλάχιστον δύο έτη. Εάν δεν επιτευχθεί συμφωνία και δεν λειτουργεί ορθά η κοινή άσκηση, καθένας από τους γονείς προσφεύγει στη διαμεσολάβηση και αν αυτή αποτύχει καταφεύγει στο Δικαστήριο. Η ανάθεση της επιμέλειας στον ένα γονέα δεν διαμορφώνεται από το νόμο ως «ύστατη» λύση αλλά ως δυνατότητα του δικαστηρίου που δικαιολογείται από το συμφέρον του ανήλικου τέκνου [Κ.Παντελίδου ο.π. σελ.376]. Το δικαστήριο μπορεί να αναθέσει την επιμέλεια στον ένα γονέα, να την κατανείμει μεταξύ των γονέων ακόμη και να ορίσει εναλλασσόμενη διαμονή για τον ανήλικο. Η εναλλασσόμενη διαμονή σε σχέση με την συναπόφαση μπορεί να έχει τις ακόλουθες διακρίσεις : α] εναλλασσόμενη διαμονή με συνεπιμέλεια, οπότε θα εφαρμόζεται η ΑΚ 1513 παρ.2 και ο γονέας με τον οποίο διαμένει το τέκνο θα ασκεί μόνος του τα τρέχοντα και επείγοντα ζητήματα με ενημέρωση του άλλου γονέα, β] εναλλασσόμενη διαμονή με επιμέλεια του ενός γονέα, οπότε θα εφαρμόζεται η ΑΚ 1513 παρ.2 για τον γονέα που δεν έχει την επιμέλεια όσο διαμένει μαζί του το τέκνο και γ] εναλλασσόμενη διαμονή με ξεχωριστή επιμέλεια του καθενός γονέα όσο διαρκεί [Κ.Παντελίδου ό.π. 377-379]. Ο κανόνας της συνεπιμέλειας, που συνιστά ενδοτικό δίκαιο, κάμπτεται με συμφωνία των γονέων ή με απόφαση του Δικαστηρίου, όταν δημιουργείται κατάσταση αντίθετη προς το συμφέρον του τέκνου. Στη διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 1514 ΑΚ ενδεικτικώς απαριθμούνται οι περιπτώσεις που δικαιολογούν απόκλιση από το νομικό κανόνα της από κοινού άσκησης της γονικής μερίμνας [α. αδιαφορία γονέα β. μη σύμπραξη στην από κοινού άσκηση της γονικής μέριμνας των τέκνων γ. μη τήρηση της τυχόν υπάρχουσας συμφωνίας για την άσκηση ή τον τρόπο άσκησης της γονικής μέριμνας δ. η συμφωνία να είναι αντίθετη προς το συμφέρον του τέκνου, ε. η γονική μέριμνα να ασκείται αντίθετα προς το συμφέρον του τέκνου], (Ι.Βαλμαντώνης ο.π. σελ.46-47).

[δ] Απότις διατάξεις των άρθρων 1485, 1486 παρ.2,1487 εδ.β, 1488,1489 και 1490 παρ.1 του ΑΚ συνάγεται, ότι οι γονείς έχουν υποχρέωση να διατρέφουν από κοινού, ο καθένας ανάλογα με τις δυνάμεις του, τα ανήλικα τέκνα τους, τα οποία δεν μπορούν να διατρέφουν τον εαυτό τους από τα εισοδήματα ή την περιουσία τους. Όμως η εν λόγω διατροφή προσδιορίζεται στο προσήκον μέτρο με βάση τις ανάγκες των τέκνων, όπως προκύπτουν από τις συνθήκες της ζωής τους, και περιλαμβάνει όσα είναι αναγκαία για την συντήρηση του δικαιούχου τέκνου και επιπλέον τα έξοδα για την ανατροφή και την εκπαίδευσή του. Κατέστησε δε ο νομοθέτης υπόχρεους και

τους δύο γονείς, ενόψει της ισότητας των δύο φύλων και της αμοιβαίας υποχρεώσεώς τους προς ανατροφή και εκπαίδευση των τέκνων τους. Αλλά για να καθοριστεί το ποσό της δικαιούμενης διατροφής αξιολογούνται καταρχήν τα εισοδήματα των γονέων από οποιαδήποτε πηγή και στη συνέχεια προσδιορίζονται οι ανάγκες του τέκνου. Καθοριστικό δε στοιχείο είναι οι συνθήκες της ζωής του τέκνου, δηλαδή οι όροι διαβιώσεως τούτου, χωρίς όμως να ικανοποιούνται οι παράλογες αξιώσεις (ΑΠ 416/2007, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1681/2005, ΕλλΔνη 2006. 461, ΑΠ 1439/1990, ΝοΒ 39. σελ.418, ΕφΔωδ 95/2006, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ, ΕφΑθ 2261/1990, Αρμ 45. 557, ΕφΘεσ 3479/1990, Αρμ 45. 667, ΕφΘεσ1655/1990, Αρμ 45. 560, ΕφΑθ 2176/1989, ΕλλΔνη 33. 179). Η συνεισφορά του γονέα, που είναι επιφορτισμένος με την ανατροφή και επίβλεψη του ανήλικου τέκνου, συνυπολογίζεται στην υποχρέωσή του προς διατροφή του ανήλικου. Εξάλλου, η αναγωγή της υποχρέωσης συνεισφοράς στις δυνάμεις των γονέων και στις συνθήκες της οικογενειακής τους ζωής σημαίνει θέσπιση υποχρεώσεως αυτών για εργασία, στο μέτρο της ατομικής και οικογενειακής τους δυνατότητας. Αυτό, εξάλλου, σύμφωνα με τις προπαρατεθείσες διατάξεις και εκείνη του άρθρου 288 του ΑΚ, σημαίνει ότι οι γονείς οφείλουν, ανάλογα με τις συνθήκες που επικρατούν στην αγορά εργασίας, να εξεύρουν εργασία ανάλογη με τα προσόντα και τις ικανότητές τους ή και πρόσθετη εργασία για να συμπληρώσουν το εισόδημά τους, εάν αυτό απαιτείται, ώστε εάν παραλείψουν να το πράξουν θα τους καταλογιστεί, σύμφωνα με την αντικειμενική θεώρηση της συμμετοχής τους στη διατροφή του ανηλίκου, το εισόδημα που ήταν δυνατό να αποκερδαίνουν από αυτή (ΑΠ 1507/2001, ΕλλΔνη 44. 1592, ΕφΠειρ 846/2004, ΕλλΔνη 2005.503, ΕφΠειρ 155/2004, ΕλλΔνη 2005. 1518, ΕφΑθ 3389/1995, ΕλλΔνη 36. 1558). Περαιτέρω ο εναγόμενος γονέας για διατροφή του τέκνου του δικαιούται να επικαλεστεί κατ' ένσταση, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 262 του ΚΠολΔ, ότι και ο άλλος γονέας, που ασκεί την αξίωση διατροφής, έχει την οικονομική δυνατότητα, σε σχέση με τη δική του και σε συνδυασμό με τις λοιπές υποχρεώσεις του, να καλύψει μέρος της ανάλογης διατροφής του ανήλικου τέκνου, οπότε με την απόδειξη της ενστάσεως αυτής περιορίζεται η υποχρέωση του εναγόμενου γονέα για την διατροφή του τέκνου του κατά το ποσό που αντιστοιχεί στην οικονομική δυνατότητα και στη βάση αυτής υποχρέωση συνεισφοράς του άλλου γονέα. Αλλά σε περίπτωση μη υποβολής της σχετικής αυτής ένστασης δεν δύναται το Δικαστήριο να ερευνήσει αυτεπαγγέλτως την οικονομική δυνατότητα του άλλου γονέα και να ορίσει, ανάλογα με τις δυνάμεις του κάθε γονέα, το επιδικαστέο σε βάρος του εναγομένου ποσό της διατροφής (ΑΠ 884/2003, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 782/2003, Τράπεζα

Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 344/2001, ΕλλΔνη 43.113, ΑΠ 804/1994, ΕλλΔνη 37.98, ΑΠ 1322/1994, ΕλλΔνη 35.368, ΑΠ 1060/1993,ΕλλΔνη 35.1291, ΕφΘεσ 2890/2004, Αρμ 2005. 540, ΕφΠειρ155/2004, ΕλλΔνη2005. 1518). Ωστόσο, στην περίπτωση, που με την αγωγή δεν ζητείται το σύνολο του ποσού, στο οποίο αποτιμώνται οι διατροφικές ανάγκες του δικαιούχου τέκνου, αλλά μόνο το μέρος, το οποίο κατά την άποψη του ενάγοντος πρέπει να βαρύνει τον εναγόμενο γονέα, σε αναλογία προς τις οικονομικές δυνάμεις αυτού και του άλλου γονέα (εναγομένου), ο αμυντικός ισχυρισμός, ότι η αναλογία αυτή είναι διαφορετική από εκείνη που αναφέρεται στην αγωγή, λειτουργεί ως άρνηση. Τότε ο συσχετισμός των οικονομικών δυνάμεων των δύο γονέων πρέπει να γίνει από το Δικαστήριο αυτεπαγγέλτως, σύμφωνα προς τα εκατέρωθεν αποδεικνυόμενα πραγματικά περιστατικά και δη ανεξάρτητα από την πληρότητα της σχετικής καταχώρισης του ισχυρισμού στα πρακτικά ή τις προτάσεις του εναγομένου (ΕφΘεσ 1101/2002, Αρμ 2003. 38). Εκτων ανωτέρωπροκύπτει ότι, για το κατά το άρθρο 216 του ΚΠολΔ ορισμένο της αγωγής διατροφής ανήλικου τέκνου, λόγω διακοπής της έγγαμης συμβίωσης των γονέων του, δεν απαιτείται στο αγωγικό δικόγραφο να προσδιορίζεται με ακρίβεια το απαραίτητο για την κάλυψη κάθε επιμέρους ανάγκης ποσό ούτε η δυνατότητα συνεισφοράς του άλλου μη εναγομένου γονέα, παρά αρκεί η αναφορά στην έλλειψη εισοδήματός του, η αδυναμία του προς εργασία, οι διατροφικές του ανάγκες και το απαιτούμενο γι' αυτές συνολικό ποσό (ΑΠ 804/1994, ΕλλΔνη 37. 98, ΑΠ 1322/1992, ΕλλΔνη 35. 368, ΕφΔωδ 95/2006, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ).

[ε] Σύμφωνα με το άρθρο 3 του Ν. 4640/2019 (ΦΕΚ Α' 190/30.11.2019), όπως το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 αντικαταστάθηκε με το άρθρο 65 του Ν. 4647/2019 (ΦΕΚ Α' 204/16.12.2019), «1. Στη διαδικασία της διαμεσολάβησης μπορούν να υπαχθούν αστικές και εμπορικές διαφορές, εθνικού ή διασυνοριακού χαρακτήρα, υφιστάμενες ή μέλλουσες, εφόσον τα μέρη έχουν την εξουσία να διαθέτουν το αντικείμενο της διαφοράς, σύμφωνα με τις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου. 2. Πριν από την προσφυγή στο Δικαστήριο, ο πληρεξούσιος δικηγόρος οφείλει να ενημερώσει τον εντολέα του εγγράφως για τη δυνατότητα διαμεσολαβητικής διευθέτησης της διαφοράς ή μέρους αυτής σύμφωνα με την παράγραφο 1, καθώς και για την υποχρέωση προσφυγής στην υποχρεωτική αρχική συνεδρία και τη διαδικασία αυτής των άρθρων 6 και 7 του παρόντος. Το ενημερωτικό έγγραφο συμπληρώνεται και υπογράφεται από τον εντολέα και τον πληρεξούσιο δικηγόρο του και κατατίθεται με το εισαγωγικό δικόγραφο της αγωγής που τυχόν ασκηθεί ή με τις προτάσεις το αργότερο μέχρι τη συζήτησή της, επί ποινή

απαραδέκτου της συζήτησης της αγωγής. Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται και για τις αγωγές που έχουν κατατεθεί από 30.11.2019 έως σήμερα.» (ήτοι έως την 16-12-2019, ημερομηνία δημοσίευσης του Ν. 4647/2019). Επιπρόσθετα, σύμφωνα με το άρθρο 6 του Ν. 4640/2019 «1. Οι παρακάτω αστικές και εμπορικές διαφορές υπάγονται στην υποχρεωτική αρχική συνεδρία διαμεσολάβησης, εφόσον τα μέρη έχουν εξουσία διάθεσης του αντικειμένου της μεταξύ τους διαφοράς : α) Οι οικογενειακές διαφορές, εκτός από αυτές των περιπτώσεων α΄, β΄ και γ΄ της παραγράφου 1, καθώς και εκείνες της παραγράφου 2 του άρθρου 592 ΚΠολΔ. β) Οι διαφορές που εκδικάζονται κατά την τακτική διαδικασία και υπάγονται στην καθ' ύλην αρμοδιότητα του Μονομελούς Πρωτοδικείου, αν η αξία του αντικειμένου της διαφοράς υπερβαίνει το ποσό των τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ και Πολυμελούς Πρωτοδικείου, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. γ) Οι διαφορές για τις οποίες σε έγγραφη συμφωνία των μερών προβλέπεται και είναι σε ισχύ ρήτρα διαμεσολάβησης. Στις ανωτέρω περιπτώσεις για το παραδεκτό της συζήτησης της αγωγής που τυχόν θα ασκηθεί, κατατίθεται μαζί με τις προτάσεις της συζήτησης της υπόθεσης πρακτικό της υποχρεωτικής αρχικής συνεδρίας διαμεσολάβησης. 2. Εξαιρούνται από την υποχρεωτική αρχική συνεδρία διαμεσολάβησης της παραγράφου 1 οι διαφορές στις οποίες διάδικο μέρος είναι το Δημόσιο, Ο.Τ.Α. ή Ν.Π.Δ.Δ. 3. Η προσφυγή των μερών στη δικαστική μεσολάβηση δεν απαλλάσσει τα μέρη από την υποχρεωτική αρχική συνεδρία διαμεσολάβησης». Με το άρθρο δε 74 § 14 του Ν.4690/2020 (ΦΕΚ Α΄ 104/30-5-2020) ορίσθηκε ότι «Η έναρξη ισχύος των άρθρων 6 και 7 του Ν. 4640/2019 (Α΄ 190) μετατίθεται αναδρομικώς για την 1η.7.2020, ως προς τις υποθέσεις της περ. β΄ του άρθρου 44 του Ν. 4640/2019.» Από τις ανωτέρω διατάξεις συνάγεται ότι η υποχρέωση προσκόμισης του ενημερωτικού εγγράφου περί της δυνατότητας διαμεσολαβητικής διευθέτησης της διαφοράς υφίσταται για όλες τις αγωγές, που αφορούν αστικές και εμπορικές διαφορές, οι οποίες κατατέθηκαν από την 30η.11.2019 και εντεύθεν, εφόσον βέβαια οι διάδικοι έχουν εξουσία διάθεσης του αντικειμένου τους, ανεξάρτητα από το αν οι αγωγές αυτές υπάγονται και στις περιπτώσεις του άρθρου 6 του ίδιου νόμου, ήτοι στην υποχρεωτική αρχική συνεδρία διαμεσολάβησης (κατά τη διαδικασία του άρθρου 7 του νόμου αυτού), οπότε, στην τελευταία περίπτωση, επιβάλλεται και η πρόσθετη υποχρέωση κατάθεσης μαζί με τις προτάσεις και του πρακτικού της παραπάνω συνεδρίας, καθώς και η μνεία στο έντυπο του άρθρου 3 § 2 της ενημέρωσης του εντολέα για την υποχρέωση προσφυγής στην υποχρεωτική αρχική συνεδρία (ΠΠΘες 1045/2021, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ, ΜΠΠειρ 2604/2021,Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΔΣΑ «ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ»). Εκ των

ανωτέρω προκύπτει ότι σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ.1 εδ.τελ. σε συνδυασμό με το άρθρο 7 παρ.4 του Ν.4640/2019 στις περιπτώσεις που ο νόμος απαιτεί διεξαγωγή Υ.Α.Σ. για το παραδεκτό της συζήτησης της ήδη ασκηθείσας αγωγής ή τυχόν εκείνης που θα ασκηθεί, κατατίθεται μαζί με τις προτάσεις της συζήτησης της υπόθεσης το πρακτικό της Υ.Α.Σ. Η δικονομική κύρωση απαραδέκτου λαμβάνεται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το δικαστήριο κατά την έρευνα του παραδεκτού της αγωγής ανεξάρτητα από την υποβολή σχετικής δικονομικής αναβλητικής ένστασης από τον εναγόμενο [Α.Πλεύρη, Διαμεσολάβηση σε Αστικές και Εμπορικές Υποθέσεις, Ερμηνεία κατ'άρθρο, άρθρων 1-31 Ν.4640/2019, σελ. 193-194].

[στ] Για τον προσδιορισμό της διεθνούς δικαιοδοσίας ως προς το ζήτημα της γονικής μέριμνας και επιμέλειας κρίσιμη είναι η διάταξη του άρθρου 8 του Κανονισμού (ΕΚ)2201/2003 του Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 2003 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας. Κατά τη διάταξη αυτή τα δικαστήριακράτους μέλους έχουν διεθνή δικαιοδοσία επί θεμάτων που αφορούν τη γονική μέριμνα παιδιού, το οποίο έχει συνήθη διαμονή σε αυτό το κράτος μέλος κατά τον χρόνο ασκήσεως του ένδικου βοηθήματος.Η συνήθης διαμονή κατά τον εν λόγω κανονισμό αντιστοιχεί στον τόπο στον οποίο βρίσκεται το κέντρο ζωής του [Κ.Παντελίδου, Το Διαζύγιο και οι Συνέπειές του, Ενημέρωση με τους Ν.4800/2021 και Ν.4842/2021, εκδ.2022, σελ.365-368].

Στη προκειμένη περίπτωση, με την κρινόμενη αγωγή, η ενάγουσα, Αλβανίδα υπήκοος, εκθέτει ότι στις 21.4.2009 συνήψε στην Αλβανία με τον εναγόμενο, επίσης Αλβανό υπήκοο, νόμιμο πολιτικό γάμο, σύμφωνα με τον τύπο του αλβανικού δικαίου, από τον οποίο απέκτησαντρία τέκνα, που γεννήθηκαν στις .....2009, ...2011 και .....2016. Ότι από το 2020 η έγγαμη συμβίωση της με τον εναγόμενο κατέστη αφόρητη συνεπεία της αντισυζυγικής συμπεριφοράς του τελευταίου, κατά τα ειδικότερα εκτιθέμενα στο αγωγικό δικόγραφο, με αποτέλεσμα στις 10.6.2020, κατόπιν βίαιου επεισοδίου σε βάρος της εντός της οικίας τους, να διασπαστεί οριστικά και έκτοτε να διαβιούν χωριστά. Ότι η ίδια διαμένει σε οικία που μισθώνει στην πόλη του Πύργου μαζί με τα ανήλικα τέκνα της, η επιμέλεια των οποίων της έχει προσωρινά ανατεθεί αποκλειστικά με απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου εκδοθείσα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Ότι τα τέκνα τους διατηρούν αξίωση διατροφής έναντι των γονέων τους καθώς στερούνται περιουσίας και αδυνατούν να εργαστούν προς βιοπόρισμό τους λόγω της ανηλικότητάς τους. Ότι τις διατροφικές ανάγκες των ανήλικων τέκνων τους η ίδια καλύπτει με την παροχή οικιακών εργασιών, οι οποίες αποτιμώνται στο ποσό των

1.500,00 ευρώ, ενώ ο εναγόμενος είναι σε θέση να τις καλύψει από τα εισοδήματά του, τα οποία ανέρχονται μηνιαίως στο ποσό των 1.000,00 ευρώ τουλάχιστον. Με βάση το ιστορικό αυτό η ενάγουσα, όπως παραδεκτά με τις προτάσεις της και σχετική δήλωση του πληρεξούσιου Δικηγόρου της κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο, που καταχωρήθηκε στα ταυτάριθμα με την παρούσαπρακτικά δημόσιας συνεδρίασης [ΚΠολΔ223 αρ.2, 294, 295, 297], περιόρισε το αίτημα της αγωγής της όσον αφορά το κονδύλιο της διατροφής και ειδικότερα το χρονικό διάστημα επιδίκασης αυτού (ήτοι από την επομένη της επίδοσης της αγωγής μέχρι τις 31.3.2023 και όχι μέχρι τις 31.3.2026), ζητά : Α] Να ανατεθεί η οριστική επιμέλεια των ανηλίκων τέκνων τους αποκλειστικά στην ίδια. Β] Να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να προκαταβάλλει μηνιαίως στην ίδια και για λογαριασμό των ανηλίκων τέκνων τους, εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου μηνός, για το χρονικό διάστημα από την επομένη της επίδοσης της αγωγής έως τις 31.3.2023, ως συνεισφορά του στη μηνιαία τακτική διατροφή τους, το ποσό των διακοσίων ευρώ [200,00 €] για έκαστο εξ αυτών, ήτοι συνολικά το ποσό των εξακοσίων ευρώ [600,00 €]. Γ] Να παραχωρηθεί η αποκλειστική χρήση της οικογενειακής οικίας στην ίδια και να διαταχθεί η οριστική μετοίκηση του εναγομένου από αυτήν. Δ] Να απειληθεί ο εναγόμενος με χρηματική ποινή χιλίων πεντακοσίων ευρώ [1.500,00 €] και προσωπική κράτηση δύο μηνών για κάθε παράβαση της απόφασης που θα εκδοθεί. Ε] Να λυθεί ο νόμιμος γάμος της με τον εναγόμενο. ΣΤ] Να κηρυχθεί η απόφαση που θα εκδοθεί προσωρινά εκτελεστή. Ζ] Να καταδικαστεί ο εναγόμενος στη δικαστική της δαπάνη και την αμοιβή του πληρεξούσιου Δικηγόρου της. Σημειωτέον ότι η ενάγουσα δεν υπέβαλε αίτημα τα ποσά της διατροφής να της επιδικαστούν νομιμοτόκως από την καθυστέρηση εκάστης μηνιαίας δόσης.

Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα, η υπό κρίση αγωγή, στο δικόγραφο της οποίας παραδεκτά αντικειμενικώς σωρεύονται (άρθρο 218 ΚΠολΔ) αγωγή διαζυγίου (άρθρο 592 παρ.1 στοιχ.αΚΠολΔ),αγωγή ανάθεσης της επιμέλειας ανήλικου τέκνου(άρθρο 592 παρ.3 στοιχ.βΚΠολΔ),αγωγή διατροφής ανήλικου τέκνου(άρθρο 592 αρ.3στοιχ.αΚΠολΔ) και αγωγή ρύθμισης της χρήσης οικογενειακής οικίας (άρθρο 592 αρ.3 στοιχ.γΚΠολΔ), καθώς άπασες υπόκεινται στην ειδική διαδικασία των οικογενειακών διαφορών, κατά τη διάταξη του άρθρου 610 ΚΠολΔ, σύμφωνα με την οποία οι διαφορές του άρθρου 592 αρ.3 μπορούν να σωρευθούν με τις διαφορές των άρθρων 1 και 2 του ίδιου νόμου.Η διαφορά παρουσιάζει στοιχεία αλλοδαπότητας λόγω του ότι άπαντες οι διάδικοι έχουν την αλβανική ιθαγένεια (σύζυγοι, γονείς, τέκνα). Η αγωγή παραδεκτά εισάγεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, το οποίο, κατά τα ειδικότερα εκτιθέμενα στις ανωτέρω νομικές σκέψεις

της παρούσας, έχει διεθνή δικαιοδοσία να δικάσει : α) τη διαφορά περί λύσης του γάμου με διαζύγιο, δεδομένου ότι οι ενήλικες διάδικοιέχουν αλβανική ιθαγένεια (βλ. σχετ. υπ'αριθμ.010054447/24.11.2016 πιστοποιητικό του Ληξιαρχείου της Επαρχείας .... της Νομαρχίας.....), πλην όμως η συνήθης διαμονής τους είναι στην Ελλάδα και συγκεκριμένα στον Πύργο Ηλείας [άρθρο 3 παρ.1 περ.α Κανονισμού ΕΚ 2201/2003].Σημειωτέον ότι ο Κανονισμός ΕΕ 2019/2011 του Συμβουλίου της 25ης Ιουνίου 2019, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας, κατά τη διάταξη του άρθρου 105 παρ.2 αυτού, εφαρμόζεται από την 1η Αυγούστου 2022. Για τις πριν από την 01η.8.2022 αγωγές εξακολουθεί να εφαρμόζεται ο Κανονισμός 2201/2003.β)Τη διαφορά περί ανάθεσης της επιμέλειας του ανήλικου τέκνου, βάσει του άρθρου 8 του Κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου της 27ηςΝοεμβρίου 2003, καθώς τα ανήλικα τέκνα των διαδίκων έχουν ως τόπο συνήθους διαμονής την Ελλάδα και συγκεκριμένα τον Πύργο Ηλείας. γ) Της διαφοράς περί διατροφής του ανήλικου τέκνου, δυνάμει της διάταξης του άρθρου 3 του Κανονισμού (ΕΚ) 4/2009 του Συμβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 2008, δεδομένου ότι ο εναγόμενος αλλά και ο δικαιούχος της διατροφής έχουν τη συνήθη διαμονή τους στην Ελλάδακαι συγκεκριμένα στον Πύργο Ηλείας [ΜΠΑθ 1079/2020, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΔΣΑ «ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ»].Επιπλέον αρμοδίως καθ'ύλην και κατά τόπο εισάγεται ενώπιον του παρόντοςΔικαστηρίου [άρθρα 17 αρ.1 και 2, 22, 39, 39 Α ΚΠολΔ]για να συζητηθεί κατά την προκείμενη ειδική διαδικασία των διαφορών από την οικογένεια, το γάμο και την ελεύθερη συμβίωση [άρθρα 592, 593-602, 610 –613 ΚΠολΔ]. Είναι δε επαρκώς ορισμένη καθώς για το ορισμένο : α)της αγωγής διατροφής σε χρήμα ανήλικου τέκνου, λόγω λύσης του γάμου των γονέων του, αρκεί να εκτίθενται στο δικόγραφο αυτήςη συγγενική σχέση ενάγοντος-εναγόμενου, η έλλειψη εισοδημάτων του ανήλικου και η αδυναμία του να εργαστεί, τα εισοδήματα του εναγόμενου, οι διατροφικές ανάγκες του ανήλικου, με αναφορά του συνολικού ύψους της διατροφής, χωρίς να είναι υποχρεωτικό να γίνεται εξειδίκευση των αναγκών του ανά κατηγορία (βλ. σχετ. ΕφΑθ218/2018, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ,ΕφΘες3172/2004, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ, ΜΠΡοδ156/2005, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ) και β) της αγωγής διαζυγίου, αρκεί να εκτίθενται στο δικόγραφο αυτής, τα συγκεκριμένα κλονιστικά γεγονότα ή καταστάσεις που αφορούν το πρόσωπο του εναγόμενου ή και των δύο συζύγων, ο ισχυρός κλονισμός και το βάσιμααφόρητο της εξακολούθησης της έγγαμης σχέσης για τον ενάγοντα (ΜΕφΘες 2845/ 2017, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ). Στο σημείο αυτό

πρέπει να επισημανθεί ότι εφαρμοστέο ουσιαστικό δίκαιο τυγχάνει: Α) όσον αφορά τη σωρευόμενη αγωγή διαζυγίου, το αλβανικό δίκαιο κατά τις διατάξεις των άρθρων 14αρ.1 και 16 του ΑΚ, ως το δίκαιο της τελευταίας κατά τη διάρκεια του γάμου κοινής ιθαγένειας των συζύγων (ενήλικων διαδίκων), την οποία εν προκειμένω αμφότεροι οι σύζυγοι διατηρούν, Β) όσον αφορά τη σωρευόμενη αγωγή ανάθεσης της επιμέλειας, το ελληνικό δίκαιο, ως το δίκαιο του τόπου της συνήθους διαμονής του τέκνου, σύμφωνα με το άρθρο 17 του κεφαλαίου ΙΙΙτης Σύμβασης της Χάγης της 19ης Οκτωβρίου 1996 για τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση, την εκτέλεση και την συνεργασία ως προς τη γονική ευθύνη και τα μέτρα προστασίας των παιδιών, που κυρώθηκε με το Ν.4020/2011, Γ) όσον αφορά τη σωρευόμενη αγωγή διατροφής, το ελληνικό δίκαιο ως το δίκαιο της συνήθους διαμονής του εναγόμενου, καθώς, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 3 του Κανονισμού (ΕΚ) 4/2009 του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 18ης Δεκεμβρίου 2008 «για τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο .... σε θέματα υποχρεώσεων διατροφής», που τέθηκε σε ισχύ στις 18.06.2011 και εφαρμόζεται έκτοτε ευθέως σχετικά με τις υποχρεώσεις διατροφής από οικογενειακές σχέσεις ή σχέσεις συγγένειας στα κράτη μέλη της ΕΕ, για τα θέματα υποχρεώσεων διατροφής δικαιοδοσία έχει, διαζευκτικά, μεταξύ άλλων, (α) το δικαστήριο του τόπου της συνήθους διαμονής του εναγόμενου ή (β) το δικαστήριο της συνήθους διαμονής του δικαιούχου. Όσον δε αφορά στο εφαρμοστέο δίκαιο, κατά τη διάταξη του άρθρου 15 του Κανονισμού, το διέπον τις υποχρεώσεις διατροφής δίκαιο προσδιορίζεται σύμφωνα με το πρωτόκολλο της Χάγης της 23ης Νοεμβρίου 2007 σχετικά με το εφαρμοστέο δίκαιο στις υποχρεώσεις διατροφής. Ειδικότερα, σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ.1 & 3 του Πρωτοκόλλου, σε περίπτωση υποχρεώσεων διατροφής γονέων έναντι των τέκνων τους, όταν ο δικαιούχος διατροφής έχει προσφύγει στην αρμόδια Αρχή του κράτους, στο οποίο ο υπόχρεος έχει τη διαμονή του, εφαρμοστέο είναι το δίκαιο του δικάζοντος δικαστή [ΕφΑθ 150/2022, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ, βλ. όμως ΕφΘες 1299/2020, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ, εφαρμοστέο το δίκαιο του τόπου συνήθους διαμονής του τέκνου].Δ) Όσον αφορά τη σωρευόμενη αγωγή ρύθμισης της χρήσης της οικογενειακής οικίας, το παρόν Δικαστήριο, χάριν οικονομίας της δίκης και αποφυγής επανάληψης της συζήτησης κατ'εφαρμογή του άρθρου 254 ΚΠολΔ, προκειμένου να προσκομιστεί έγγραφη γνωμοδότηση του Ινστιτούτου Διεθνούς και Αλλοδαπού Δικαίου,καθώς δεν προσκομίστηκε σχετική νομική πληροφορία και το αλβανικό δίκαιο όσον αφορά το ζήτημα αυτό τυγχάνει άγνωστο και λαμβανομένου υπόψη ότι πρόκειται για μίσθιο ακίνητο, από το οποίο ο εναγόμενος έχει ήδη αποχωρήσει, κρίνει ότι αντί του

δικαίου της κοινής ιθαγένειας των διαδίκων, ήτοι του αλβανικού δικαίου, πρέπει να εφαρμοστεί το δίκαιο της τελευταίας κατά τη διάρκεια του γάμου τους κοινής συνήθους διαμονής τους, ήτοι το ελληνικό.Με βάση τις ανωτέρω επισημάνσεις η αγωγή είναι νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 123, 132 του Οικογενειακού Κώδικα της Αλβανίας της 08ης.5.2003 (Ν.9062), 1393, 1510, 1511, 1513,1514, 1518, 1485, 1486, 1489, 1492, 1493, 1496, 1498ΑΚ, 613, 950 παρ.1, 946 παρ.1, 176, 191 παρ.2 ΚΠολΔ, πλην του παρεπόμενου αιτήματος περί κήρυξης της απόφασης που θα εκδοθεί προσωρινά εκτελεστής, το οποίο τυγχάνει μη νόμιμο και εντεύθεν απορριπτέο, ως προς τη διάταξη αυτής περί ανάθεσης της επιμέλειας του ανήλικου τέκνου, διότι η σχετική διάταξη είναι διαπλαστική και συνεπώς δεν εκτελείται (ΕφΑθ 628/2003.ΕλλΔνη 2004,470, ΕφΑθ 3702/1986. ΕλλΔνη 1986,706). Αντιθέτως το ίδιο ως άνω παρεπόμενο αίτημα είναι νόμιμο και διεκδικεί πεδίο εφαρμογής ως προς τη διάταξη του άρθρου 950 παρ.1 ΚΠολΔ περί απόδοσης ή παράδοσης τέκνου, η οποία έχει καταψηφιστικό χαρακτήρα και περιλαμβάνεται αυτεπαγγέλτως σε κάθε απόφαση με την οποία ανατίθεται η άσκηση της επιμέλειας του προσώπου ανηλίκου τέκνου σε ένα γονέα, και ως προς τη διάταξη της διατροφής. Σημειωτέον ότι προσκομίζεται με τις προτάσεις της ενάγουσας το πρακτικό περάτωσης της υποχρεωτικής αρχικής συνεδρίας [άρθρα 6 και 7 Ν.4640/2019]. Πλην, όμως, δεν προσκομίζεται από την ενάγουσα, το οποίο ούτε επικαλείται με τις προτάσεις της, το ενημερωτικό έγγραφο για τη δυνατότητα επίλυσης της διαφοράς με διαμεσολάβηση, που προβλέπεται στις διατάξεις του άρθρου 3 παρ.1,2 Ν.4640/2019. Ωστόσο η παράλειψη έγγραφης ενημέρωσης του άρθρου 3 παρ.2 Ν.4640/2019, κατά την άποψη που υιοθετεί ως ορθότερη το παρόν Δικαστήριο, δεν έχει ως συνέπεια το απαράδεκτο της συζήτησης της αγωγής, καθώς στη συνέχεια έλαβε χώρα η Υποχρεωτική Αρχική Συνεδρία, στην οποία τα μέρη ενημερώθηκαν για τη διαμεσολάβηση ως θεσμό και διαδικασία καθώς και για τη δυνατότητα επίλυσης της επίδικης διαφοράς και υπεγράφη το πρακτικό επίλυσης αυτής, και τούτο διότι ο σκοπός του νομοθέτη, ήτοι η ενημέρωση των διαδίκων, επιτεύχθηκε μέσω της Υποχρεωτικής Αρχικής Συνεδρίας [Πλεύρη ο.π. 195-196, βλ. και Μάζη, Η νέα ρύθμιση του θεσμού της διαμεσολάβησης άρθρα 178-206 Ν.4512/2018, ΕλλΔνη 2018 (59) 362].Επομένως η κρινόμενη αγωγή, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, δεδομένου ότι ως προς το αντικείμενο της σωρευομένης καταψηφιστικής αγωγής διατροφής έχει καταβληθεί το τέλος δικαστικού ενσήμου,το οποίο προσκομίστηκε μετά τη συζήτηση της υπόθεσης, στις 24 Νοεμβρίου 2022, κατά τις διατάξεις των άρθρων 227, 591 παρ.1 εδ.αΚΠολΔ, κατόπιν τηλεφωνικής

ειδοποίησης του παριστάμενου πληρεξούσιου Δικηγόρου από τη Γραμματεία Μονομελούς του παρόντος Πρωτοδικείουστις 23 Νοεμβρίου 2022 (βλ. το υπ'αριθμ. 547393020953 0523 0084 ηλεκτρονικό παράβολο της ΓΓΠΣ σε συνδυασμό με την από 24.11.2022 απόδειξη συναλλαγής της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας …ΑΕ).
Από την ένορκη κατάθεση του μάρτυρα απόδειξης, που εξετάστηκε κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο του παρόντος Δικαστηρίου, επιμελεία της ενάγουσας, και του οποίου η κατάθεση περιέχεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης, και την ανωμοτί κατάθεση της ενάγουσας,που εξετάστηκε κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο του παρόντος Δικαστηρίου και της οποίας η κατάθεση περιέχεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης, τα έγγραφα, που η ενάγουσα παραδεκτά επικαλείται και προσκομίζει είτε προς άμεση απόδειξη είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, μεταξύ των οποίων δικαστική απόφαση, που εκδόθηκε σε προγενέστερη μεταξύ των ίδιων διαδίκων δίκη [ΕφΠατρ 155/2021, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ], ορισμένα εκ των οποίων μνημονεύονται ειδικότερα κατωτέρω, χωρίς όμως η ρητή αυτή αναφορά σε ορισμένα από αυτά να τους προσδίδει αυξημένη αποδεικτική δύναμη σε σχέση με τα λοιπά έγγραφα, που προσκομίζει και επικαλείται η ενάγουσα, καθώς και από τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως [άρθρο 336 παρ.4 ΚΠολΔ], αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά : Οι διάδικοι, οι οποίοι είναι Αλβανοί υπήκοοι, στις 21 Απριλίου 2009 τέλεσαν νόμιμο γάμο στην Αλβανία. Από τον γάμο τους αυτό απέκτησαν τρία τέκνα, την……., που γεννήθηκε στις ……. 2009 στο ……της Αλβανίας, Αλβανίδα υπήκοο, τον ……..), που γεννήθηκε στις ……. 2011 στο …… της Αλβανίας, Αλβανό υπήκοο, και τον ……. που γεννήθηκε στις ……. 2016 στον Πύργο Ηλείας, Αλβανό υπήκοο. Το 2014 εγκαταστάθηκαν μόνιμα στην Ελλάδα και συγκεκριμένα στη πόλη του Πύργου, σε μίσθιο διαμέρισμα επί της οδού ….. αρ…., που αποτέλεσε την οικογενειακή οικία. Ωστόσο, η έγγαμη συμβίωσή τους δεν εξελίχθηκε ομαλά καθώς η μεταξύ τους σχέση διαταράχθηκε συνεπεία της αντισυζυγικής συμπεριφοράς του εναγομένου. Συγκεκριμένα ο εναγόμενος εκδήλωνε δύστροπο χαρακτήρα και εριστική συμπεριφορά προς την ενάγουσα, αδιαφορούσε για την ανατροφή των τέκνων τους και για τις ανάγκες διαβίωσης της οικογενείας τους, στις οποίες ουδόλως συνεισέφερε μολονότι εργαζόταν, με αποτέλεσμα η ενάγουσα να αναγκάζεται να ζητά την οικονομική στήριξη των γονέων και του αδελφού της, γεγονός το οποίο προκαλούσε έντονες προστριβές μεταξύ τους. Συχνά δε ο εναγόμενος εξύβριζε την ενάγουσα και χειροδικούσε σε βάρος της. Αποκορύφωμα της έντασης αυτής ήταν το επεισόδιο που έλαβε χώρα στις 10 Ιουνίου

2020 εντός της συζυγικής οικίας, όπου ο εναγόμενος κατά την διάρκεια έντονου διαπληκτισμού, που είχε με την ενάγουσα, χειροδίκησε σε βάρος της προκαλώντας της εκχύμωση και οίδημα αριστερού οφθαλμού, οίδημα αριστερού ζυγωματικού, εκχύμωση δεξιού ζυγωματικού και δεξιού άνω βλεφάρου, κάκωση μετωπιαίας χώρας, εκδορές αριστερής παρειάς και άνω χείλους (βλ. την προσκομιζόμενη με επίκληση υπ'αριθμ.πρωτ. 12542/18.6.2020 βεβαίωση της Νοσηλευτικής Μονάδας Πύργου του Γενικού Νοσοκομείου Ηλείας).Για το περιστατικό που έλαβε χώρα στις 10 Ιουνίου 2020 σχηματίστηκε από την Εισαγγελία Πρωτοδικών Ηλείας η υπό στοιχεία Α.Β.Μ. Α20/1182 ποινική δικογραφία με μηνύτρια την ενάγουσα και κατηγορούμενο τον εναγόμενο, η οποία μετά το πέρας της προκαταρκτικής εξέτασης και αφού ασκήθηκε ποινική δίωξη για παράβαση του άρθρου 312 παρ.1^{α}-2^{α} ΝΠΚ παραπέμφθηκε για εκδίκαση στο Μονομελές Πλημμελειοδικείο Ηλείας στη δικάσιμο της 19^{ης}.5.2022 (βλ. το προσκομιζόμενο με επίκληση υπ'αριθμ.πρωτ. 1265/17.3.2022 έγγραφο του Τμήματος Μηνύσεων της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Ηλείας]. Η ενάγουσα φοβούμενη για την σωματική ακεραιότητα της ίδιας και των τέκνων της άσκησε ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ηλείας την από 12.8.2020 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 204/2020 αίτηση, επί της οποίας εκδόθηκε, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, η υπ'αριθμ. 206/07.12.2021 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ηλείας, με την οποία ανατέθηκε προσωρινά η αποκλειστική άσκηση της επιμέλειας του προσώπου των ανήλικων τέκνων των διαδίκων στην ενάγουσα, υποχρεώθηκε ο εναγόμενος να καταβάλλει στην ενάγουσα διατροφή για τα ανήλικα τέκνα τους και παραχωρήθηκε προσωρινά η αποκλειστική χρήση της οικογενειακής οικίας στην ενάγουσα.Ήδη, προ της εκδόσεως της ανωτέρω απόφασης ασφαλιστικών μέτρων, εκδόθηκε, κατόπιν αιτήσεως της ενάγουσας, η από 17 Αυγούστου 2020 προσωρινή διαταγή, με την οποία υποχρεώθηκε ο εναγόμενος, μεταξύ άλλων, να μετοικήσει από την ευρισκόμενη επί της οδού …… αρ…… οικογενειακή οικία. Εκ των ανωτέρω πλήρως αποδεικνύεται ότι η έγγαμη σχέση των διαδίκων έχει κλονιστεί σοβαρά, από λόγο που αφοράτο πρόσωπο του εναγόμενου, ώστε βάσιμα η εξακολούθηση της έγγαμης συμβίωσης να έχει καταστεί αδύνατη για την ενάγουσα. Επομένως, η σωρευόμενη αγωγή διαζυγίου πρέπει να γίνει δεκτή και να απαγγελθεί η λύση του γάμου των διαδίκων. Περαιτέρω αποδείχθηκε ότι από την οριστική διάσπαση της έγγαμης συμβίωσής τους, ο εναγόμενος διαμένει σε μίσθιο διαμέρισμα στη πόλη του Πύργου, επί της οδού ……, η δε ενάγουσα διαμένει με τα ανήλικα τέκνα τους επίσης στη πόλη του Πύργου, επί της οδού ……., σε μίσθιο διαμέρισμα, που αποτέλεσε την πρώην συζυγική οικία.Η ενάγουσα τρέφει αισθήματα αγάπης και στοργής για τα τέκνα

της,μεριμνά για την ανατροφή και εκπαίδευσή τους και ανελλιπώς από τη γέννησή τους καλύπτει όλες τις βιοτικές τους ανάγκες. Η συμβίωσή τους με την ενάγουσα είναι αρμονική και συμβάλλει στην ομαλή συναισθηματική και ψυχοπνευματική τους ανάπτυξη (βλ. και τις παραδοχές της προαναφερομένης υπ'αριθμ. 207/2021 απόφασης του παρόντος Δικαστηρίου, εκδοθείσα διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων). Συνεπώς, λαμβάνοντας υπόψητο γεγονός,ότι από τον Αύγουστο του 2020 τα ανήλικα τέκνα των διαδίκων διαμένουν αποκλειστικά με την ενάγουσα μητέρα τους έχοντας προσαρμοστεί πλήρως στις συνθήκες διαβίωσής τους, ότι έχουν αναπτύξει μαζί της ισχυρό συναισθηματικό δεσμό, ότι αυτή είναι ικανή να τα φροντίζει και να τους εξασφαλίζει ένα ήρεμο οικογενειακό περιβάλλον συνεπικουρούμενη από τους γονείς της, κρίνεται ότι είναι προς το συμφέρον των ανήλικων τέκνων των διαδίκωνη οριστική ανάθεση της αποκλειστικής επιμέλειάς τους στην ενάγουσα μητέρα τους. Η απόκλιση από τον κανόνα της από κοινού άσκησης του συνόλου της γονικής μέριμνας από αμφότερους τους διαδίκους γονείς τους, όπως καθιερώνεται με τη διάταξη του άρθρου 1513 παρ.1 ΑΚ, ως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 7 παρ.2 του Ν.4800/2021, δικαιολογείται εν προκειμένω από το ότι τυχόν ανάθεση της από κοινού άσκησης της επιμέλειας των τέκνων των διαδίκων σε αμφοτέρους τους γονείς τους, με χρονικά εναλλασσόμενη άσκησή της, δεν θα προήγαγε το συμφέρον των τέκνων και θα επέφερε σημαντική διατάραξη του τρόπου ζωής τους καθώς θα τα έφερνε αντιμέτωπα με έντονες διαφωνίες των γονέων τους, επεισόδια διαπληκτισμών έτι δε και ενδοοικογενειακής σωματικής βίας.Περαιτέρω, μετά την οριστική ανάθεση της επιμέλειας των ανήλικων τέκνων των διαδίκων στην ενάγουσα, θα πρέπει να παραχωρηθεί οριστικά σε αυτήν η αποκλειστική χρήση της οικογενειακής οικίας, καθώς αλλαγή του τόπου διαμονήςτους είναι πιθανόν να προκαλέσει αναστάτωση στα τέκνα δεδομένου ότι διαμένουν σταθερά σ'αυτήν από την αρχή της εγκατάστασής τους στη πόλη του Πύργου.Ενόψει της παραχώρησης της αποκλειστικής χρήσης της οικογενειακής οικίας στην ενάγουσα, θα πρέπει να διαταχθεί η οριστική μετοίκηση του εναγόμενου από αυτήν προς αποφυγή περαιτέρω προστριβών. Περαιτέρω αποδείχθηκε,ότι τα ανήλικα τέκνα των διαδίκων αδυνατούν να διαθρέψουν τον εαυτό τους, γιατί δεν έχουν δική τους περιουσία, ούτε εισοδήματα από οποιαδήποτε πηγή και δεν έχουν τη δυνατότητα λόγω της ηλικίας τους να εργαστούν. Συνεπώς υπόχρεοι προς διατροφή τους είναι οι γονείς τους, ο καθένας ανάλογα με τις οικονομικές του δυνατότητες. Ο εναγόμενος διανύει το τριακοστό ένατο (39ο) έτος της ηλικίας του, είναι υγιής και ικανός προς εργασία. Εργάζεται ως εργάτης γης στην ευρύτερη περιοχή της Ηλείας πραγματοποιώντας κατά μέσο όρο είκοσι πέντε (25) ημερομίσθια για έκαστο των οποίων λαμβάνει το

ποσό των τριάντα (30) ευρώ, ήτοι το εισόδημα από την εργασία του ανέρχεται σε επτακόσια πενήντα (750) ευρώ μηνιαίως. Άλλα εισοδήματα ή περιουσιακά στοιχεία δεν αποδείχθηκε ότι έχει. Η ενάγουσα διανύει το τριακοστό δεύτερο (32ο) έτος της ηλικίας της, είναι υγιής και ικανή προς εργασία. Εργάζεται και αυτή ως εργάτρια γης στην ευρύτερη περιοχή της Ηλείας, πραγματοποιώντας κατά μέσο όρο δεκαπέντε ημερομίσθια [15] το μήνα, για έκαστο των οποίων λαμβάνει το ποσό των τριάντα (30) ευρώ, ήτοι το εισόδημα από την εργασία της ανέρχεται μηνιαίως σε τετρακόσια πενήντα ευρώ [450,00 €].Άλλα εισοδήματα ή περιουσιακά στοιχεία δεν αποδείχθηκε ότι έχει. Διαμένει, όπως προαναφέρθηκε, σε μίσθιο διαμέρισμα για το οποίο καταβάλλει ως μηνιαίο μίσθωμα το ποσό των εκατό πενήντα [150] ευρώ. Εκτός από τη καταβολή του μισθώματος βαρύνεται με τις λειτουργικές δαπάνες της οικίας αυτής [ηλεκτρισμός, ύδρευση, κοινόχρηστα, διαδίκτυο]. Τα ανήλικα τέκνα των διαδίκων διανύουν το δέκατο τρίτο (13ο), το εντέκατο (11ο) και το έκτο (6ο) έτος της ηλικίας τους, αντίστοιχα. Η ανήλικη ..... είναι μαθήτρια της Α Τάξης του Γυμνασίου Δημόσιου Σχολείου και ο ανήλικος .....είναι μαθητής της Ε Τάξης του Δημοτικού Δημόσιου Σχολείου και παρακολουθούν μαθήματα εκμάθησης της αγγλικής γλώσσας στο Κέντρο Ξένων Γλωσσών της ....., επί της ..... στον Πύργο Ηλείας, με μηνιαία δίδακτρα για τη σχολική περίοδο 2021-2022,για αμφότερα, ποσού εκατόν δέκα (110) ευρώ [βλ. την βεβαίωση διδάκτρων, που προσκομίζεται με επίκληση]. Τα ανήλικα τέκνα των διαδίκων επιβαρύνονται με την αναλογία τους στις μηνιαίες λειτουργικές δαπάνες της μισθωμένης οικίας που διαμένουν με την ενάγουσα. Οι λοιπές δαπάνες διαβίωσής τους, δηλαδή τροφής, ένδυσης, υπόδησης, ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, ψυχαγωγίας, αγοράς σχολικών ειδών και εκπαιδευτικών βοηθημάτων, είναι οι συνήθεις των συνομηλίκων τους, της ίδιας κατάστασης, από απόψεως οικονομικών δυνατοτήτων των γονέων τους. Με βάση τις προαναφερόμενες οικονομικές δυνατότητες των διαδίκων και τις εν γένει περιστάσεις, η κατά μήνα διατροφή για έκαστο των ανήλικων τέκνων ανέρχεται στο ποσό των διακοσίων ευρώ (200,00 €), ήτοι συνολικά στο μηνιαίο ποσό των εξακοσίων ευρώ (600,00 €). Με το ως άνω ποσό μπορούν να καλυφθούν όσα είναι αναγκαία για την ανατροφή τους, ώστε να εξασφαλισθεί ένα επίπεδο διαβίωσής τους ανταποκρινόμενο προς το επίπεδο διαβίωσης που αρμόζει στην ηλικία τους και στην οικονομική κατάσταση των γονέων τους. Προσδιορισμός της συνεισφοράς που βαρύνει τον κάθε γονέα στη διατροφή των τέκνων τους, με αναγωγή της οικονομικής δυνατότητάς τους στο σύνολο των εισοδημάτων τους, δεν μπορεί να γίνει, διότι ο εναγόμενος, ενόψει της ερημοδικίας του, δεν πρόβαλε σχετική ένσταση, λαμβανομένου υπόψη ότι με την ένδικη αγωγή ζητείται το σύνολο του ποσού, στο

οποίο αποτιμώνται οι διατροφικές ανάγκες των ανήλικων τέκνων.Επομένως ο εναγόμενος πρέπει να καταβάλλει μηνιαίως το συνολικό ποσό που απαιτείται για τη διατροφή των τέκνων του.

Κατ'ακολουθία των ανωτέρω, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η αγωγή ως ουσιαστικά βάσιμη, να απαγγελθεί η λύση του μεταξύ των διαδίκων γάμου, να ανατεθεί στην ενάγουσα η αποκλειστική άσκηση της επιμέλειας των ανήλικων τέκνων της και να διαταχθεί αυτεπαγγέλτως η απόδοση των τέκνων από τον εναγόμενο στην ενάγουσα, με την απειλή, υπέρ της ενάγουσας, χρηματικής ποινής χιλίων (1.000) ευρώ και προσωπικής κράτησης διάρκειας ενός (1) μηνός για την περίπτωση μη εκτέλεσης της ως άνω υποχρέωσης εκ μέρους του(άρθρα 613 και 950ΚΠολΔ), να παραχωρηθεί οριστικά η αποκλειστική χρήση της οικογενειακής οικίας, επί της οδού ....., στον Πύργο Ηλείας, στην ενάγουσα και να διαταχθεί η οριστική μετοίκηση του εναγόμενουαπό αυτή,να απειληθεί σε βάρος του εναγόμενου χρηματική ποινή χιλίων ευρώ (1.000) ευρώ και προσωπική κράτηση διάρκειας ενός (1) μηνός για την περίπτωση μη εκτέλεσης της ως άνω υποχρέωσης εκ μέρους του μετοίκησης, και για κάθε περίπτωση που ο εναγόμενος ήθελε επανακάμψει στην οικογενειακή οικία και διαταράξει την επ` αυτής κατοχή της ενάγουσας, να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να προκαταβάλλει, εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου μηνός, στην ενάγουσα, ως ασκούσα την επιμέλεια του προσώπου των ανήλικων τέκνων τους και για λογαριασμό τους, το ποσό των διακοσίων ευρώ (200,00 €) για έκαστο εξ αυτών, για το χρονικό διάστημα από την επομένη της επίδοσης της αγωγής έως τις 31 Μαρτίου 2023 [31.3.2023]. Η απόφαση, ως προς τις καταψηφιστικές διατάξεις της, πρέπει να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή (άρθρα 907, 908 και 910 αριθ. 4ΚΠολΔ). Τέλος, μέρος των δικαστικών εξόδων της ενάγουσας και ανάλογα με την έκταση της νίκης αυτής, πρέπει να επιβληθούν σε βάρος του εναγόμενου λόγω της εν μέρει ήττας του (άρθρα 178, 191 παρ.2 του ΚΠολΔ) και, σε περίπτωση που ο εναγόμενος ασκήσει ανακοπή ερημοδικίας κατά της αποφάσεως αυτής, να ορισθεί το νόμιμο παράβολο (βλ. άρθρ. 501 παρ. 1, 502 παρ. 1, 505 παρ. 2, 591 παρ. 1 του ΚΠολΔ), όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην του εναγόμενου.

ΟΡΙΖΕΙ το παράβολο ανακοπής ερημοδικίας στο ποσό των εκατό πενήντα (150) ευρώ.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΑΠΑΓΓΕΛΕΙ τη λύση του μεταξύ των διαδίκων γάμου, που τελέστηκε στις 21 Απριλίου 2009 [21.4.2009] στην Αλβανία.

ΑΝΑΘΕΤΕΙ την άσκηση της επιμέλειας του προσώπου των ανήλικων τέκνων των διαδίκων, ... αποκλειστικά στην ενάγουσα μητέρα τους.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την απόδοση των ως άνω τέκνων στην ενάγουσα.

ΑΠΕΙΛΕΙ υπέρ της ενάγουσας και σε βάρος του εναγόμενου χρηματική ποινή χιλίων (1.000) ευρώ και προσωπική κράτηση ενός (1) μηνός για την περίπτωση μη εκτέλεσης της αμέσως ως άνω διάταξης της παρούσας.

ΠΑΡΑΧΩΡΕΙ οριστικά την αποκλειστική χρήση της οικογενειακής οικίας, επί της οδού .....αρ....., στον Πύργο Ηλείας, στην ενάγουσα.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την οριστική μετοίκηση του εναγόμενου από την αμέσως ως άνω οικία.

ΑΠΕΙΛΕΙ σε βάρος του εναγόμενου χρηματική ποινή χιλίων ευρώ (1.000) ευρώ και προσωπικής κράτησης διάρκειας ενός (1) μηνός, για την περίπτωση μη εκτέλεσης της ως άνω υποχρέωσης εκ μέρους του μετοίκησης, και για κάθε περίπτωση που ο εναγόμενος ήθελε επανακάμψει στην οικογενειακή οικία και διαταράξει την επί αυτής κατοχή της ενάγουσας.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο να προκαταβάλλει, εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου μηνός, στην ενάγουσα, ως ασκούσα την επιμέλεια του προσώπου των ανήλικων τέκνων τους και για λογαριασμό τους, το ποσό των διακοσίων ευρώ (200,00 €) για την ..... για το χρονικό διάστημα από την επομένη της επίδοσης της αγωγής έως την 31 Μαρτίου 2023 (31η.3.2023), το ποσό των διακοσίων ευρώ (200,00 €) για τον ..... για το χρονικό διάστημα από την επομένη της επίδοσης της αγωγής έως την 31 Μαρτίου 2023 (31η.3.2023), το ποσό των διακοσίων ευρώ (200,00 €) για τον..... για το χρονικό διάστημα από την επομένη της επίδοσης της αγωγής έως την 31 Μαρτίου 2023 (31η.3.2023).

ΚΗΡΥΣΣΕΙ την παρούσα απόφαση, ως προς τις καταψηφιστικές της διατάξεις, προσωρινά εκτελεστή.

ΕΠΙΒΑΛΕΙ σε βάρος του εναγομένου μέρος των δικαστικών εξόδων της ενάγουσας, τα οποία ορίζει στο ποσό των τετρακοσίων (400,00) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και **δημοσιεύθηκε** στο ακροατήριό του σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στον Πύργο Ηλείας, στις 12 Δεκεμβρίου 2022.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ **Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ**